CARTULARI DE LA CATALUNYA COMTAL

PORTAVEU DE L'INSTITUT D'ESTUDIS HISTÒRICS MEDIEVALS DE CATALUNYA

L'INSTITUT VISITA

EL CASTELL DE CLARAMUNT

BARCELONA, JUNY 2007 - NÚMERO 16

AQUESTA PUBLICACIÓ ES DISTRIBUIEIX A TOTS ELS CENRES OFICIALS I CULTURALS DEL NOSTRE PAÍS I A L'ESTRANGER

RELACIÓ DELS CASALS CATALANS QUE REBEN EL CARTULARI DE L'INSTITUT

DINS L'ESTAT ESPANYOL:

Llar Catalana de La Coruña. - A Coruña
Centre Català de Córdoba. - Córdoba
Casal de Catalunya a Guipuskoa. - Donostia
Cercle Català d'Araba. - Gazteiz
Casa Catalana de Las Palmas. - Las Palmas de Gran Canaria
Cercle Català de Madrid. - Madrid
Casal Català de Menorca. - Maó
Casa Catalana de Mallorca. - Palma de Mallorca
Casal Català de Navarra. - Pamplona
Casa Catalana de Saragossa. - Zaragoza

A L'ESTRANGER:

ALEMANYA
Associació Catalana d'Essen Essen - Borbeck.
Casal Català d'Hannover, e.V. Hidesheim.
Centre Cultural Català de Colònia, e.V. Köln.
Deutscher Katalanistenverband Münster in Westfalen.

ANDORRA
Centre de la Cultura Catalana del Principat d'Andorra, Andorra la Vella.

ARGENTINA
Casal Català de Bahía Blanca, Bahía Blanca.
Associació Catalana de Socors Mutus "Montepio de Montserrat", Buenos Aires.
Associació Civil Grup d'Empresaris Catalans de l'Argentina (GREC), Buenos Aires.
Casal de Catalunya de Buenos Aires, Buenos Aires.
Les Quatre Barres, Buenos Aires.
Casal Català de Córdoba, Córdoba.
Casal dels Països Catalans de La Plata, La Plata.
Centre Català de Mendoza, Mendoza.
Mutual Catalana Germanor, Mendoza. Casal de Catalunya de Paraná, Paraná, Entre Rios.
Agrupació Catalana de Pergamino, Pergamino.
Centre Català de Rosario, Rosario.
Casa Catalana de Bariloche, San Carlos de Bariloche.
Centre Català de Venado Tuerto, Venado Tuerto, Santa Fe.

AUSTRÀLIA
Radiodifusió Catalana East Brighton, Victoria.

AUSTRIA
Casal Català de Viena, Viena.
Casal Català of New South Wales Bexley, New South Wales.

BÈLGICA
Casal Català de Brussel•les, Bruxelles. Centre Josep Carner - Amics de la Cultura Catalana, Bruxelles.

BRASIL
Catalònia - Grup de Catalans de Sao Paulo Sâo Paulo - SP.
Instituto Brasileiro de Filosofia e Ciência Raimundo Lúlio (Ramon Llull) Sâo Paulo - SP.

CANADÀ
Casal Cultural Muntaner Montmagny, Quebec.
Casal dels Països Catalans de Toronto, Toronto, Ontario.
Casal Català de Vancouver Vancouver, BC.

COLÒMBIA
Casal Català d'Antiòquia, Emvigado.
Camunitat Catalana de Colòmbia, Santa Fe de Bogotá, DC.

COSTA RICA
Casal Català de Costa Rica, San José.

CUBA
Societat de Beneficència de Naturals de Catalunya, La Habana.

DINAMARCA
Casal Català de Copenhaguen, Copenhaguen.

EL SALVADOR
Casal Català de El Salvador, San Salvador.

EQUADOR
Casal Català de Guayaquil, Guayaquil.
Asociación Catalana Ecuatoriana de Negocios (ACEN), Quito.
Casal Català de Quito, Quito.

ESTATS UNITS
Fundació Paulí Bellet, Bethesda, MD.
Casal dels Catalans de Califòrnia, El Segundo CA.
North American Catalan Society, Inc Nashville TN.
Casal Català del Nord de Califòrnia Oakland, CA.
Casal del Catalan d'Utah, Salt Lake City, Utah.
Americam Institute for Catalan Studies Spring TX.

FRANÇA
Aire Nou de Bao, Bao.
Cercla Català de Marsella, Marseille.
Casal Català de Grenoble, Grenoble.
Casal de Catalunya de París, París.
Centre Cultural Català de Perpinyà. Perpinyà.
Amical dels Catalans d'Alsàcia, Stransbourg.
Casal Català de Tolosa de Llenguadoc, Toulose.

GUATEMALA
Casal Català de Guatemala, Guatemala, CA.

GUINEA EQUATORIAL
Casal Català de Guinea Equatorial, Bata.

HONDURAS
Associació Catalana d'Hondures, San Pedro de Sula.

IRLANDA
Irish Catalan Society, Dublin.

ITÁLIA
Associació Catalana a Roma, Roma.

JAPÓ
Centre Catlà de Kansai, Osaka.

LUXEMBURG
Centre Català de Luxembug, Luxembourg.

MÈXIC
Centre Català de Guadalajara, Guadalajara, Jalisco.
Casal Català de la Península del Yucatán, A.C. Mérida, YU.
Club de Empresarios Catalanes en Mèxico, México D.F.
Orfeó Català de Mèxic, A.C. México D.F.
Casal Català de Puebla, A.C. Puebla.
Casal Virolai, A.C. Querétaro, QRT.

PARAGUAI
Centre Català d'Asunción, Asunción.

PAÏSOS BAIXOS
Casal Català dels Països Baixos, Oousterhout NB.

PERÚ
Casal Catalunya del Peú, Lima.

PUERTO RICO
Casal Català de Puerto Rico, San Juan de Puerto Rico.

REGNE UNIT
Agrupació Nacionalista Catalana de la Gran Bretanya, Bournemouth.

REPÚBLICA DOMINICANA
Casal Català de Santo Domingo, Santo Domingo.

SUÏSSA
Casa Nostra de Basilea, Birsfelden.
Cercle Català de Winterthur-Schafhausen, Brütten.
Amics Catalans de Berna, Köniz.
Centre Català de Lausane, Lausanne.
Casa Nostra de Suïssa, Wallisellen.
Casa Nostra Baden - Wettingen / Grup Montseny Wettingen.
Casa Nostra de Zürich, Zürich.

URUGUAI
Associació d'Empresaris d'Ascendència Catalana a l'Uruguai (ASEACU), Montevideo.
Casal Català de Montevideo, Montevideo.

VENEÇUELA
Centre Català de Caracas, Caracas.
Associació Nova Catalunya de Joan Orpí Puerto de la Cruz, Anzoátegui.

XILE
Agrupació d'Empresaris d'Ascendència Catalana (AEAC), Santiago de Xile.
Centre Català de Santiago de Xile, Santiago de Xile.
Federació d'Entitats Empresarials d'Ascendència Catalana d'America, Santiago de Xile.
Centre Català Viña del Mar, Viña del Mar.

XINA
Catalan Association of China, Hong Kong.

MERC@HARD
INFORMÀTICA

MERCA - HARD, S.L.
Longitudinal 4, núm 22, Vestibul B
Tel. - Fax 93 262 70 18
Mercabarna - 08040 Barcelona
mhard@intercom.es

VENDA, REPARACIÓ I MANTENIMENT D'ORDINADORS IMPRESSORES I MONITORS.

INSTAL·LACIÓ DE XARXES LOCALS.

INSTAL·LACIÓ DE PROGRAMES DE COMPTABILITAT, GESTIÓ COMERCIAL I TPV.

INSTAL·LACIÓ I ACTUALITZACIÓ D'INTERNET.

CREACIÓ I ACTUALITZACIÓ DE PÀGINES WEB.

VENDA D'ACCESORIS I CONSUMIBLES

CARTULARI

Edita:
l'Institut d'Estudis Històrics Medievals de Catalunya

Direcció:
Jaume Bertomeu

Cap de Redacció:
Lluís Goberna

Coordinació i Disseny:
Lluïsa Goberna

Webmaster:
Lluís Teruel

Consell de Redacció
Col·laboradors:

Maribel Gallèn
Mª Lluïsa Pujol
Joana Tarín

Corrector:

Joan Anton Font

Redacció i Administració:
Av. Paral·lel, 98, esc.B entre.2a.
08015 BARCELONA
Tels. 93 442 78 88
93 325 77 91
Fax 93 441 97 01

E-mail:
estament@auna.com
www.cartulari.com

Capçalera:
Copy-Art-Institut.
Impressió:
GAM Serveis Reprogràfics.
Dipòsit Legal: B-51863-01

Els articles signats són de la sola responsabilitat de l'autor i l'equip del Cartulari no necessàriament ha d'estar d'acord amb el contingut dels mateixos.

Editorial

Benvolguts amics,

Seguint amb el temari del nostre CARTULARI, en aquesta setzena edició us presentem, com sempre, el recull dels actes desenvolupats en els darrers sis mesos.

Entre d'altres temes, trobareu en aquestes pàgines un reportatge de la història del monumental ***Castell de Cardona****, un estudi sobre la* ***Catedral de Barcelona*** *i un ampli reportatge del Sud-est d'Àsia,* ***"La Ruta dels Elefants"****.*

L'Institut va fer aquest juny passat una visita al ***Castell de Claramunt****, a* ***La Pobla de Claramunt****, comarca de l'Anoia. Amb un reportatge i estudi a l'interior que esperem que us apropi una mica més a la riquesa històrica i cultural del nostre país.*

D'altra banda, teniu un reportatge sobre el sopar de ***Germanor*** *i presentació del CARTULARI número 15.*

Tal com dèiem en anteriors editorials, és del nostre interès contactar amb els ***Casals Catalans*** *d'arreu del món. Alguns ja ho fan, i trobareu el resultat d'aquests contactes. Manifestem el nostre agraïment al* ***Casal Català de Lausana****,* ***Marsella*** *i el de* ***Madrid****, per la informació que periòdicament ens van enviant, sigui per correu o per e-mail.*

Us informem que a partir d'aquest mes de juny tenim un nou web, amb un disseny diferent i que anirem actualitzant perquè continueu tenint informació sobre les nostres activitats. ***Si teniu interès en baixar-vos algun article concret del CARTULARI a partir d'ara ho podreu fer al nou web.***

Després del descans del període de l'estiu tornarem amb les diverses activitats, conferències, visites culturals, sopars... i estem oberts a qualsevol iniciativa que ens feu arribar, per intentar que l'Institut i sobretot el seu portaveu, aquest CARTULARI, pugui anar tenint saba nova i ampliar encara més el seu contingut.

En nom de tot l'equip de redacció del *CARTULARI, us desitjo unes bones vacances estiuenques. I fins al proper desembre.*

Jaume Bertomeu i Julià

INSTITUT D'ESTUDIS HISTÒRICS MEDIEVALS DE CATALUNYA

Aquest CARTULARI és el portaveu de l'Institut, de publicació semestral. És una entitat convenientment legalitzada i domiciliada al Cap i Casal de Catalunya, i que té per finalitat aplegar als afeccionats a la història medieval de Catalunya i altres activitats del nostre País.

Amb el supor de:
Generalitat de Catalunya - Departament de Cultura

CARTULARI
DE LA CATALUNYA COMTAL

PORTAVEU DE L'INSTITUT D'ESTUDIS HISTÒRICS MEDIEVALS DE CATALUNYA

NÚMERO 16

Portada.....1
Castell de Claramunt.

Casals Catalans 2
Relació dels Casals d'arreu del món.

Editorial 3
Redacció i administració.

Informa 5
Les nostres activitats.

Sopar de Germanor.....6
Presentació CARTULARI 15.

Notícies Casals.....9

Catalans Universals.....16
Del Llibre Seny i Rauxa.

XVIIIe. Investidura de l'Estament.....20
de Cavallers Nobles del Principat de Catalunya.

Notícies.....42

Foto portada de:
Lluïsa Goberna

Catedral de Barcelona.....12

La Catedral és el símbol de la diòcesi de Barcelona, és el seu temple principal, i la mare de totes les esglésies de l'arquebisbat. És un admirable exemplar del més pur estil gòtic, de 37m. d'ample per 80 m. de llarg.

Cardona.....24

Una empremta en la història de Catalunya

La monumental i impressionant fortalesa de Cardona està ubicada al cim d'una muntanya cònica a 585 m. sobre el nivell del mar, amb unes magnífiques i incomparables vistes des d'on es domina la vall on s'hi troben els jaciments salins i les tranquil·les aigües del riu Cardener.

Castell de Claramunt.....30

El Castell de Claramunt és una de les fortaleses medievals de Catalunya més ben conservades. Té una extensió de 5.404 m2, en un emplaçament privilegiat, un turó de 461 metres, que domina la immensa panoràmica sobre la Conca d'Òdena.

Sud-est d'Àsia 36

La Ruta dels Elefants.

El 13 de desembre de 2006 vam iniciar una ruta als països del sud-est d'Asia: Malàisia, Laos, Cambodja i Tailàndia, que hem anomenat La ruta dels elefants ja que les antigues monarquies d'aquests països han tingut a aquest animal com a màxim exponent del seu poder, considerant-lo com el més noble, fort i intel·ligent.

Informa

15 de desembre de 2006:
Sopar Nadalenc i de Germanor a l'Hotel **"Villa Emilia"**, amb el tradicional sorteig de regals i quadres dels membres de la **Unió d'Artistes** i posterior presentació del **CARTULARI Nº. 15**

13 de març 2007:
Conferència del Senyor en **Bartomeu Bioque**, (periodista i escriptor) a la **"Casa del Mar"**, amb el títol **"GAUDÍ EL GENI"**, presentat per en **Ricardo Ardévol**, president de l' **Associació "EL COR DE L'ART".**

21 d'abril de 2007:
Estament de Cavallers Nobles del Principat de Catalunya, **XVIIIa. Solemne Investidura de Cavallers i Imposició de Llaços a Madones**, a la **Col·legiata de Sant Vicenç** de Cardona, Còctel, **Sopar i Ball de Gala** al Parador de Cardona, **Castell de Cardona**.

2 de juny de 2007:
L'Institut visita el **"CASTELL DE CLARAMUNT**", La Pobla de Claramunt - Anoia. El monument, un dels més bonics i evocadors de tot Catalunya. Dinar en el Hotel Robert.

H. DE J. PANADES S. L.

CASA FUNDADA EN EL1900

FLORS, PLANTES,
ARTICLES DECORACIÓ,
ORNAMENTS NADALENCS,
ACCESORIS DE FLORISTERIA.

C/.ESGLÉSIA, 18 08780 PALLEJÀ
T.I FAX 936633055 BARCELONA

www.hjpanades.com www.barrinet.net/hjpanades

ASOCIACIÓN DE PARAPSICÓLOGOS DE CATALUNYA

ÁNGEL GORDON

- Profesor de control mental y cultura psíquica
- Hipnólogo
- Musicoterapeuta

93 459 22 55

08009 BARCELONA
Av. Diagonal, 329, 3º 2ª
Fax: 93 459 24 05
www.paginasamarillas.es

SOPAR DE GERMANOR

Per Lluís Goberna

Aprofitant l'arribada de les Festes Nadalenques i la fi de l'any 2006 era molt apropiat celebrar un Sopar de Germanor. Per tot això el 15 de desembre ens vàrem reunir uns 60 membres de l'Institut i altres entitats que complementen la nostra institució

La cita va tenir lloc a un magnífic Hotel de nova construcció situat al carrer de Calàbria, el **VILLA EMILIA**, amb un disseny modern sense que hi faltin uns tocs de classicisme que li confereixen més sumptuositat.

Ens van rebre a l'acollidor hall de l'Hotel amb una agradable música de piano en viu que ens va acompanyar mentre ens servien un magnífic aperitiu que quasi ens treu les ganes de sopar; però no va ser així per l'excel·lència del Menú, servit en el confortable **Saló Vermell** de l'Hotel.

A les postres, com a recordatori nadalenc, es va obsequiar a totes les senyores amb el tradicional ram de vesc, de la sort. Cosa que també desitgem per als senyors.

I com cada any, després d'uns discursos molt adients, es va començar el sorteig de regals, fet ja tradicional en els sopars de germanor. L'amic **Àngel Gordon** es va encarregar d'organitzar-lo.

PRESENTACIÓ DEL CARTULARI Nº 15

Val la pena de remarcar d'entre els molts esplèndids regals **una peça de col·lecció del segle XVII,** una ***"ombra xinesa de l'illa de Java"***, cedida per l'amic en **Josep Mª Queraltó**, de la seva reconeguda col·lecció de cinema. També els membres de **La Unió d'Artistes** van fer donació de diversos quadres de la millor qualitat artística.

Després de l'apartat *"gastronòmic"*, va venir l'apartat *"intel·lectual"*: el lliurament d'un magnífic **CARTULARI nº 15**, de 44 pàgines a tot color, on, encara que el títol diu *"monogràfic"* de la visita que l'**Institut** va fer a la vila de **Sitges**, també inclou la visita que es va fer posteriorment al temple expiatori de **La Sagrada Família**.

I com a apunt molt emotiu, recordarem que el **número 0** del **CARTULARI** no era en color i només tenia 20 pàgines i això va ésser l'any 1987, o sigui que ja portem **20 anys de CARTULARI**. Tenint en compte els nostres recursos, això és tot un rècord.

Els nostres rellotges marcaven ja la matinada per la qual cosa vàrem posar fi a l'acte.

Cercle Català de Madrid

Més de 50 anys impulsant la cultura catalana

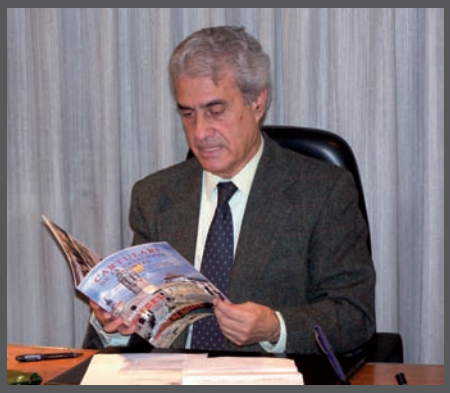

El Cercle Català de Madrid és un dels casals catalans amb més tradició i d'una activitat cultural més important dels que hi ha arreu del món. Amb 55 anys de història, s'ha convertit en la llar d'aquells catalans establerts a **Madrid** que no volen perdre les arrels culturals i la d'aquells que sense ser-ho han après a estimar i fer seves les tradicions de **Catalunya**. El lleidatà **Josep M. Queraltó** va visitar el gener passat l'entitat que presideix actualment **Tomàs Soler**.

El mestre cinematogràfic **Josep M. Queraltó** va aprofitar la seva estada a **Madrid** el mes de gener passat amb motiu de la seva exposició ***"De les ombres al film"*** en el marc del **Festival Internacional de Cine Solidario** (FICS), per fer una visita al **Cercle Català**, situat actualment en la Plaza España, 6. El va rebre el president de la veterana entitat, **Tomàs Soler**, i molt amablement li va ensenyar totes les instal·lacions.

Des de la seva fundació el 1952, el Cercle sempre ha volgut facilitar als seus socis i simpatitzants les infraestructures necessàries per poder desenvolupar-hi les seves activitats d'una forma còmoda i moderna. Les instal·lacions del **Cercle** estan constituïdes, entre d'altres, per la **biblioteca**, que acull més de 10.000 volums, perfectament catalogats, on s'hi poden trobar obres d'un gran valor literari, històric i artístic; l'**Auditori**, totalment remodelat, per a 180 espectadors, amb una versatilitat i instal·lacions complementàries *(camerinos, modernes instal·lacions de llum i so,*

etc.) que el converteix en un lloc idoni per a representacions teatrals, concerts, cinema, conferències, etc. i la **Sala Noble**, ubicada a la primera planta, la qual permet tot tipus d'exposicions i de presentacions de productes, així com reunions d'empresa. Una planta més amunt es troba el restaurant, obert al públic en general, que ofereix un menú del dia en el qual s'inclouen plats de cuina catalana.

La tasca cultural que realitza el Cercle Català ha estat objecte d'importants reconeixements com han estat la Creu de Sant Jordi l'any 2002, condecoració que la Generalitat de Catalunya va atorgar *"pel paper de representació del nostre país a la capital de l'Estat"*

Centre Català de Lausana

Origen i Història

L'any 1963 es funda **CASA NOSTRA, *"Associació de gent de parla catalana a Suïssa"***, amb representants de persones nascudes a diversos indrets de les terres de parla catalana. Els membres de la nova associació (adreça postal: Postfach 625 - 8304 Wallisellen), es reparteixen principalment per les zones industrials de la **Suïssa** de parla alemanya.

Malgrat que una de les primeres Assemblees generals de **Casa Nostra** es celebra a **Lausana**, no existeix cap grup organitzat fins l'any 1968 amb la creació de **Casa Nostra Lausana-Ginebra.** Quan poc més tard es crea **Casa Nostra de Ginebra**, la de Lausana es transforma en **Casa Nostra de Lausana**, i més tard, per decisió de l'Assemblea General, en **Centre Català de Lausana**.

De les reunions en cases particulars, en cafès o en centres de lleure del començament, es passa als locals de lloguer: rue de la Barre, rue des Terreaux, Av. des Acacias (a Prilly), per arribar a la rue de **Genève** on son actualment.

El Centre Català de Lausana es regeix per uns estatuts aprovats l'any 1973, modificats l'any 1984, que preveuen els punts principals de govern de l'entitat. **El Centre Català de Lausana** és una associació sense objectiu de lucre, amb la qual cosa s'acull als articles 60 i següents del codi civil suís.

Des de la seva creació, **el Centre Català de Lausana** és una filial de **Casa Nostra de Suïssa** (CNS) i és membre fundador (1996) de la **Federació Internacional d'Entitats Catalanes (**FIEC).

Objectius principals del Centre Català de Lausana

Mantenir un espai on es pugui practicar la llengua catalana, independentment de la nacionalitat i del lloc de naixement dels seus socis.

Permetre als immigrats de parla catalana, a llurs fills i néts, de gaudir d'un ambient cultural recordant el dels Països Catalans

Mantenir un lligam entre tots els **catalanoparlants de Lausana** i de la seva rodalia, com també de **Suïssa** com a entitat associada a CNS i del món com a entitat federada a la FIEC.

Promoure la cultura catalana al cantó del Vaud i mantenir un fogar cultural català pels autòctons

Fer d'enllaç entre les autoritats suïsses, catalanes, espanyoles i franceses amb els socis immigrants a Suïssa.

Per dur a terme aquests objectius, el Centre manté les tradicions populars catalanes amb la celebració de festes populars i activitats socials destinades als socis.Té una infraestructura cultural amb cursos, conferències, etc…Publica un **butlletí** *(99 de publicats)* i **una circular mensual**. Posa a l'abast una **biblioteca catalana** *(més de 1100 llibres catalogats)* i una trentena de publicacions, el diari **Avui** i **El Temps** i tots els suports culturals que els hi arriben, sobretot de la **Generalitat de Catalunya.**

Informació i fotografies:
Centre Català de Lausana

Cercle Català de Marsella

Mensualment anem rebent el butlletí del **Cercle Català de Marsella**, la qual cosa els agraïm, amb un contingut força interessant, per tant, hem considerat adient reproduir el següent article corresponent al butlletí del passat mes d'abril, per fer ressò del seu contingut, en pro de la **Cultura Catalana**.

PERPINYÀ ES JA LA CAPITAL DE LA CULTURA CATALANA 2008

El dia 24 de febrer la ciutat de Perpinyà es va convertir oficialment en la Capital de la Cultura Catalana 2008. **Joan Pau Alduy**, **alcalde** de **Perpinyà**, i **Xavier Tudela**, president de l'organització **Capital de la Cultura Catalana,** van signar l'acord de nomenament d'aquest municipi de la **Catalunya Nord**, de 115.000 habitants, **pel qual es converteix en la cinquena Capital de la Cultura Catalana de la història després de Banyoles 2004, Esparreguera 2005, Amposta 2006 i Lleida 2007.**

També hi va ser present una àmplia representació de la societat perpinyanesa, tant les entitats i persones que desenvolupen activitats específiques de promoció de la llengua i cultura catalanes, com **Òmnium Cultural**, **Arrels**, l'**Institut Català Comte Guifré**, **Casal Jaume I**, la **Bressola**, **Teresa Rebull**, **Jordi Pere Cerdà**, alhora que entitats econòmiques, com la **Cambra de Comerç**, esportives, com el **capità de l'equip de rugbi USAP**, molt popular a la **Catalunya Nord** i a tot l'Estat francès, etc.

L'Abat Oliba, mil anys de la Pau i Treva

Perpinyà realitzarà com a **Capital de la Cultura Catalana 2008** un seguit d'activitats entre les que s'inclouen col·loquis, exposicions, concerts i espectacles, festes tradicionals, etc. **La capitalitat s'articularà al voltant de la pacificació, de la pau i del pacifisme a través de la figura tutelar de l'Abat Oliba, abat de Ripoll i de Cuixà (1008)**, creador de la ***"Pau i Treva"*** i figura cabdal per la seva ciència, ascetisme i talent diplomàtic. Al seu voltant s'esmentaran els personatges emblemàtics de la **Catalunya Nord** que varen il·lustrar aquest concepte de recerca de la pacificació, com són **Francesc Eiximenis, filòsof inventor de la pau social i que fou patriarca de Jerusalem; el rabí perpinyanès Al Meiri, gran promotor del diàleg religiós; Miquel Giginta, fundador de les cases de la misericòrdia; Geroni Cros, autor del primer escrit pacifista, així com Walter Benjamin i Pau Casals, intel·lectuals il·lustres del segle XX.**

Asesoría Fiscal, Contable y Seguros Generales

José María Manubens Guillamón

Calle Camí Ral, 389 2º
08301 Mataró (Barcelona)
Teléfono 93-796-48-36

e-mail jmmanubens@hotmail.com

tècnic tributari

CATEDRAL de BARCELONA

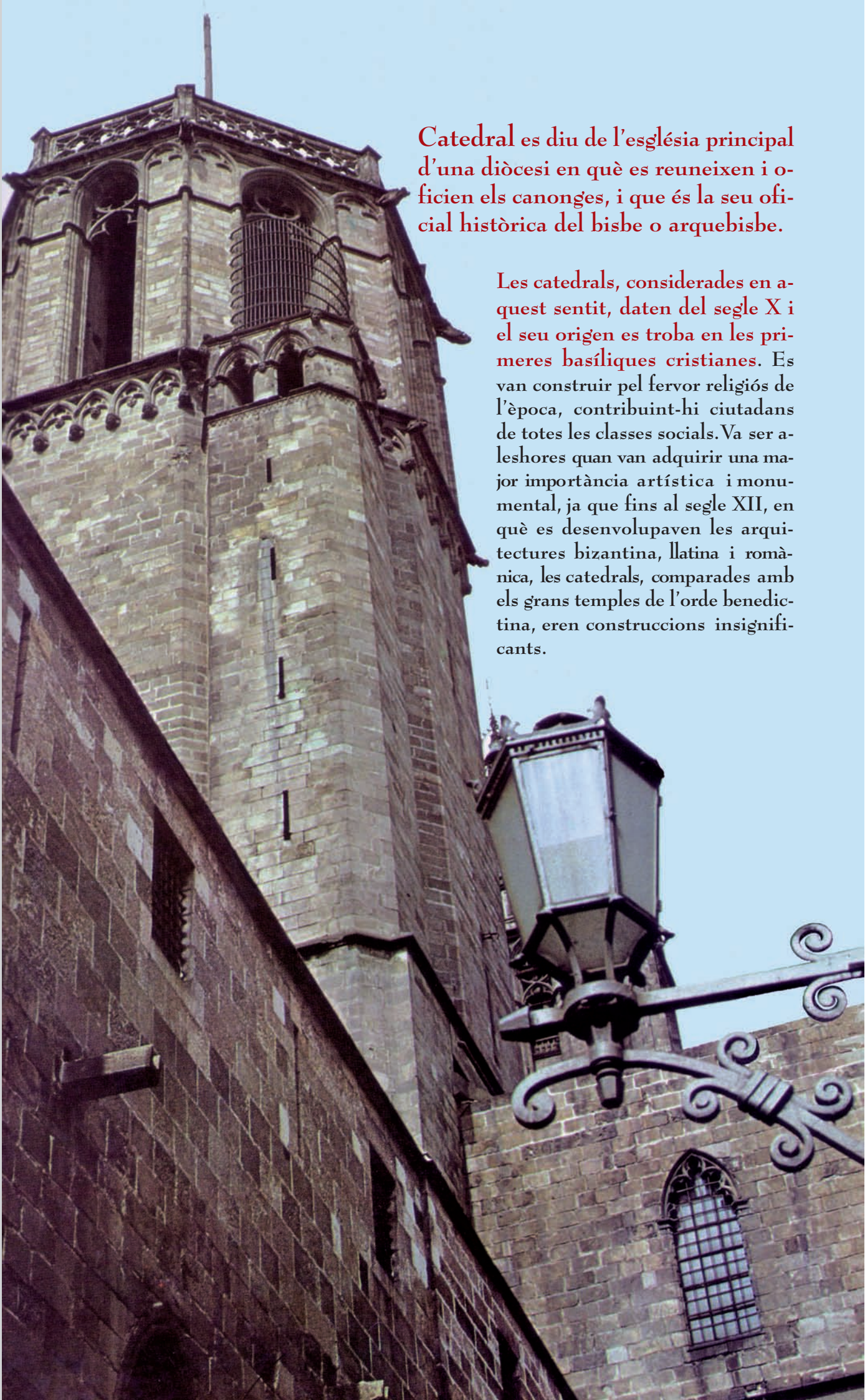

Catedral es diu de l'església principal d'una diòcesi en què es reuneixen i oficien els canonges, i que és la seu oficial històrica del bisbe o arquebisbe.

Les catedrals, considerades en aquest sentit, daten del segle X i el seu origen es troba en les primeres basíliques cristianes. Es van construir pel fervor religiós de l'època, contribuint-hi ciutadans de totes les classes socials. Va ser aleshores quan van adquirir una major importància artística i monumental, ja que fins al segle XII, en què es desenvolupaven les arquitectures bizantina, llatina i romànica, les catedrals, comparades amb els grans temples de l'orde benedictina, eren construccions insignificants.

Catedral de Barcelona

Per Joana Tarín

La Catedral és el simbol de la diòcesi de Barcelona, és el seu temple principal, i la mare de totes les esglésies de l'arquebisbat. És un admirable exemplar del més pur estil gòtic, de 37m. d'ample per 80 m. de llarg.

Actualment té com a titulars la **Santa Creu** i **Santa Eulàlia**. L'any 599, en el concili de l'època visigòtica, se la denomina *"sanctae crucis"*. Per aquest motiu, el cimbori és coronat per **Santa Helena**, mare de **Constantí**, que retrobà la vera creu.

Barcelona va ser destruïda per **Almansor**. Malmesa la catedral per totes aquestes incursions, **Ramon Berenguer I** i la seva esposa **Almodis**, iniciaren la construcció d'una nova basílica romànica, que fou consagrada l'any 1058 per l'arquebisbe **Guifred de Narbona**.

Les obres de l'actual catedral gòtica s'iniciaren l'1 de maig de 1298, durant el regnat de **Jaume II**, i foren enllestides a mitjans del segle XV essent rei d'**Aragó Alfons V**.

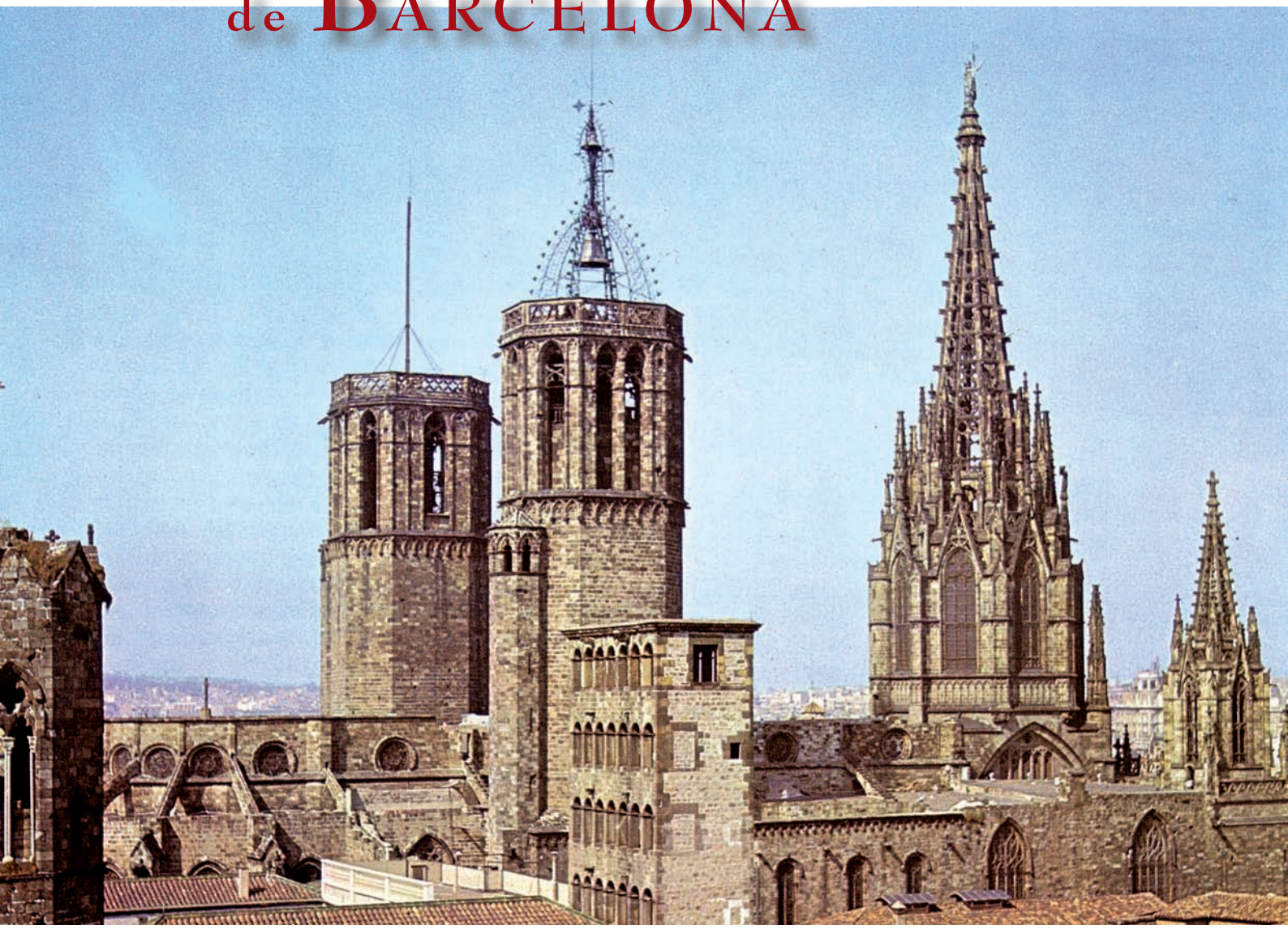

Després s'hi afegí Santa Eulàlia, que es venera a partir de la troballa prodigiosa de les seves relíquies.

Barcelona ha tingut tres basíliques al llarg de 17 segles. La basílica paleocristiana del segle IV. En les excavacions que van fer-se l'any 1945 es posen a descobert les restes d'aquesta primitiva catedral. L'any 985

La façana principal és l'obra més recent de la catedral, de finals del segle XIX i principis del XX, i amb el cimbori té una alçada de 70 m.

El cimbori, les dues torres laterals i la façana principal foren acabades l'any 1913; són obra de l'arquitecte **Josep O. Mestres.**

A les capelles es conserven diversos retaules i pintures gòtiques, entre els que destaca la capella del **Santíssim**, on es venera el crucifix del segle XVI conegut com el **Sant Crist de Lepant**.

També cal fer referència als vitralls gòtics i moderns, com l'anomenat del ***"noli me tangere"*** de **Gil Fontanet**, una veritable joia.

I d'entre les joies del tresor, hi ha la custòdia d'or i argent ornada amb joies que foren ofrena d'arrelada devoció popular, i la cadira d'argent del segle XV que li serveix de peanya.

A l'Arxiu Capitular es custodien papirs egípcio-hel·lènics de procedència merovíngia, Còdex amb preciossíssimes miniatures, Incunables i edicions del segle XVI i uns 40.000 pergamins dels segles IX al XVII.

Aquesta és una breu descripció de la Catedral de Barcelona, meravellosa joia gòtica i un dels bressols de la nostra història.

Bibliografia:
Diccionario Enciclopédico Salvat.
Viquipèdia.
Dolça Catalunya.

"La Transfiguració", retaule de Bernat Martorell. Catedral de Barcelona.

A les capelles es conserven diversos retaules i pintures gòtiques, entre els que destaca la capella del **Santíssim**, on es venera el crucifix del segle XVI conegut com el **Sant Crist de Lepant**.

També cal fer referència als vitralls gòtics i moderns, com l'anomenat del ***"noli me tangere"*** de **Gil Fontanet**, una veritable joia.

I d'entre les joies del tresor, hi ha la custòdia d'or i argent ornada amb joies que foren ofrena d'arrelada devoció popular, i la cadira d'argent del segle XV que li serveix de peanya.

A l'Arxiu Capitular es custodien papirs egípcio-hel·lènics de procedència merovíngia, Còdex amb preciossíssimes miniatures, Incunables i edicions del segle XVI i uns 40.000 pergamins dels segles IX al XVII.

Aquesta és una breu descripció de la Catedral de Barcelona, meravellosa joia gòtica i un dels bressols de la nostra història.

Bibliografia:
Diccionario Enciclopédico Salvat.
Viquipèdia.
Dolça Catalunya.

"La Transfiguració", retaule de Bernat Martorell. Catedral de Barcelona.

Catalans universals

Hem trobat molt adient i força interessant insertar en la nostra revista un extracte del llibre SENY i RAUXA que parla dels **Catalans universals** que han fet història en tots els àmbits: ciència, societat, medicina, esports, art, literatura, cuina, aventura, arquitectura...

Aquí només hem reproduït una petita part; començant pels primers esportistes catalans al segle II, la trobada de l'Avi Pau i els **Catalans universals** a l'Edat Mitjana, on es fa palesa la importància i rellevància que van tenir en l'època medieval els catalans arreu del món.

Portada del llibre Seny i Rauxa

ESPORTS

EL PRIMER CAMPIÓ OLÍMPIC

El ciutadà de Barcino Lucius Minicius Natalis Quadronius Verus aconsegueix, el segle II, formar part de la llista de campions olímpics. Diverses inscripcions ens informen de la seva victòria en la cursa de carros de la 227a Olimpíada de l'Antiguitat.

VINI, VIDI, VINCIT (S. II)

L'AURIGA EUTYCHES ÉS CONSIDERAT UN DELS PRIMERS ESPORTISTES CATALANS: EN UNA INSCRIPCIÓ QUE ES CONSERVA AL MUSEU DIOCESÀ DE TARRAGONA. EL SEU NOM FIGURA COM A PARTICIPANT EN LES CURSES DEL CIRC DE TÀRRACO. MORÍ DE MALALTIA ALS 22 ANYS. DESPRÉS D'HAVER-SE FET MOLT POPULAR CONDUINT QUADRIGUES AL CIRC. TOT I QUE NO LES PODIA PORTAR PER LA SEVA EDAT.

EN UNA LLOSA A TARRAGONA ES POT TROBAR LA INSCRIPCIÓ FUNERÀRIA DE L'AURIGA FUSCUS DE TÀRRACO, EL CONDUCTOR DE CAVALLS QUE VA PARTICIPAR EN LES CARRERES DE CIRC, ON ES POT LLEGIR: "DELS TEUS TRIOMFS PARLA L'ETERNITAT".

LITERATURA

El gran divulgador

Francesc Eiximenis (1327? -1409) va dedicar la seva vida a compilar i exposar de manera clara i senzilla els corrents de pensament de la seva època. Aquesta cortesia es veié recompensada amb nombroses traduccions i amb un indiscutible èxit de públic a escala europea.

LES GRANS CRÒNIQUES MEDIEVALS

Entre les grans cròniques de la literatura europea medieval, destaquen per la seva qualitat i el seu valor històric el *Llibre dels Feyts*, de Jaume I (s. XII), i la *Crònica* de Ramon Muntaner (s. XIV).

Ramon Llull (1232-1316)

La personalitat de Ramon Llull és inabastable. Fou el primer a expressar les perplexitats del pensament en la llengua del poble i no en llatí. Místic, científic i alquimista, el seu llegat és monumental i la seva figura universal. És considerat el pare de la literatura catalana.

El kamasutra català (s. XIV)

Speculum al foder *és un text català medieval que evoca la sexualitat des del punt de vista higiènic i psicològic. És l'únic d'aquesta mena a l'Occident anterior al Renaixement, i té alguna filiació amb el famós Kamasutra indi. L'autor anònim, que s'autoanomena a la introducció Mestre Johan, demostra, si més no, que a l'Edat Mitjana a Catalunya també hi havia rauxa.*

CIÈNCIA

La baula perduda

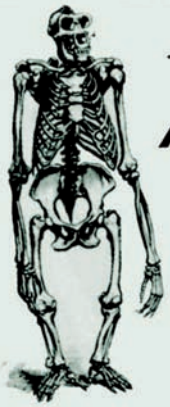

El *Pierolapithecus catalaunicus* o *avi Pau*, trobat als Hostalets de Pierola per l'equip d'investigadors encapçalat per Salvador Moyà i Solà, constitueix una de les troballes antropològiques més interessants dels darrers anys a escala universal: se'l considera l'avantpassat comú dels simis i els humans. Va viure fa 13 milions d'anys en un moment evolutiu crucial per als primats: l'adopció de la posició vertical.

ARTS PLÀSTIQUES

FIGURA DEL GÒTIC INTERNACIONAL

L'estil de Jaume Huguet (1415-1492) es caracteritza per l'estilització de les figures i la melangia de les escenes. Les seves pintures com el *Retaule dels arcàngels* són admirades a escala europea.

MEDICINA

Arnau de Vilanova (1235-1313): el metge més important de l'occident medieval

El seu coneixement de les fonts clàssiques i la seva relació amb l'alquímia, el converteixen en un dels personatges més atractius i interessants del panorama mundial de la seva època. Entre les seves nombroses aportacions a la ciència se li atribueix el descobriment del monòxid de carboni i l'alcohol pur.

Primer etnògraf de les Amèriques (s. XV-XVI)

Fra Ramon Pané, membre de la flota de Cristòfor Colom, va portar a terme una gran tasca d'observació i estudi dels pobles nadius del Carib. Els seus treballs són els únics coneixements que tenim de molts grups ja desapareguts. És considerat el pare de l'antropologia americana.

CUINA

Cuina amb història

El *Llibre de Sent Soví*, datat del 1324, és un dels receptaris més antics d'Europa. Hi descobrim que el sofregit, la picada i el vi com a ingredient ja s'utilitzaven a la cuina medieval.

EL PRIMER LLIBRE DE CUINA IMPRÈS DEL MÓN

Que la gent era molt llaminera a l'època medieval queda claríssim al *Llibre de Coch*, escrit per Robert de Nola en provençal i publicat en català el 1520. El receptari es convertí en el primer llibre de cuina imprès del món i esdevingué molt popular els segles posteriors.

Catalans universals

CULTURA i SOCIETAT

RETRAT DE L'EUROPA MEDIEVAL

El testament d'Arsenda d'Àger, noble i muller d'un cavaller català, constitueix un document de primera magnitud per comprendre la vida quotidiana a l'Edat Mitjana.

Impulsor de l'art romànic i del parlamentarisme

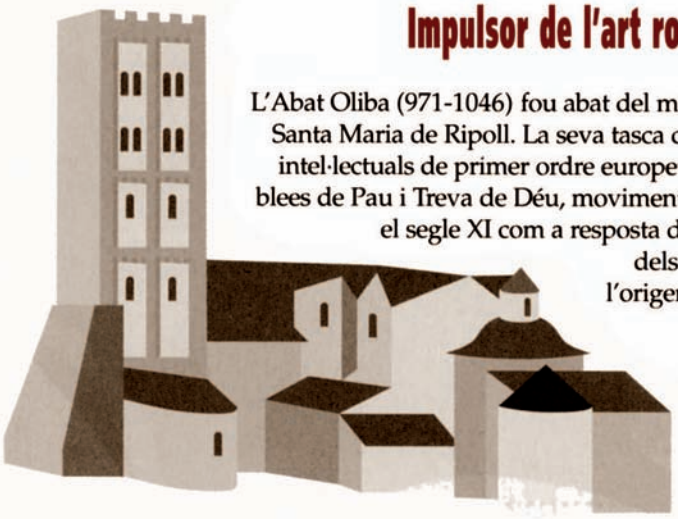

L'Abat Oliba (971-1046) fou abat del monestir de Sant Miquel de Cuixà i de Santa Maria de Ripoll. La seva tasca convertí aquests monestirs en centres intel·lectuals de primer ordre europeu. També fou impulsor de les assemblees de Pau i Treva de Déu, moviment social de caràcter pacifista impulsat el segle XI com a resposta de l'Església i dels pagesos als abusos dels nobles feudals. Es poden considerar l'origen de les Corts Catalanes i estableixen per primera vegada a Europa el funcionament regular d'unes Corts.

Abu Bakr Al-Turtusi (1059-1126)

Erudit tortosí, és un dels màxims exponents del moment de major esplendor cultural de Tortosa. Expert en Dret, va ser un intel·lectual molt respectat als principals centres musulmans de l'època.

El Consolat de Mar: un model internacional

El segle XIII Jaume I inicià una època d'expansió catalana per la Mediterrània que permeté la creació de noves rutes comercials. El *Llibre del Consolat de Mar*, compendi dels usos mercantils catalans, assolí difusió internacional i s'adoptà com a model de Dret Mercantil.

AVENTURERS

Dividint el món...

Jaume Ferrer de Blanes (1445-1523), navegant i cosmògraf de renom mundial, fou l'encarregat de traçar la línia alexandrina, que delimitava la partició del nou món entre Portugal i Castella, d'acord amb el tractat de Tordesillas.

Miles gloriosus: el soldat gloriós

Personatge essencialment misteriós, Antoni Tallander (?-1446) fou més conegut com a mossèn Borra. De família noble, com ho demostren els blasons del seu sepulcre, era bufó a la cort del rei Martí a Sicília i d'Alfons el Magnànim a Nàpols. En realitat era un espia enviat a múltiples i arriscades missions, que rebé honors militars sense haver entrat mai en combat.

CARTOGRAFIA D'ALTURA

El primer mapa de la història de l'Himalaia és obra del jesuïta Antoni de Montserrat (1536-1600), que va viatjar per l'Índia, el Pakistan i l'Afganistan per fer d'ambaixador davant del gran mogol. La precisió de Montserrat marca un punt d'inflexió en el desenvolupament de la geografia de l'Índia i constitueix l'inici de la fascinació europea pel Tibet.

El fundador de la Barcelona veneçolana

Joan Orpí (1593-1645), soldat i posteriorment assessor jurídic a Caracas, va ser l'últim conquistador de Veneçuela. Fundà Nueva Barcelona del Cerro Santo (l'actual Barcelona a Veneçuela) i va defensar la costa contra els atacs neerlandesos. Fou també un gran impulsor del desenvolupament de la ramaderia i l'agricultura.

ARQUITECTURA

Tresors romànics anònims

La Vall de Boí ha estat declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO gràcies a esglésies de la importància i bellesa de Santa Maria i Sant Climent de Taüll (s. XI-XII), que són l'emblema de la comarca i joies mundials. El nom dels seus autors s'ha perdut en el temps.

Aquest llibre recull alguns exemples de catalans -de tots els temps- que amb seny i rauxa han traspassat fronteres i han esdevingut universals.

El nostre agraïment a acv edicions, per la seva atenció i col·laboració en l'edició d'aquest article.

Bibliografia:
SENY I RAUXA. Aportacions i curiositats de catalans universals. Edició abril 2006. acv edicions.

Estament de Cavallers Nobles del Principat de Catalunya

El dia 21 d'abril, proper a la Diada de Sant Jordi, com és tradicional, es va celebrar la XVIIIa INVESTIDURA DE CAVALLERS I IMPOSICIÓ DE LLAÇOS A MADONES.

L'acte solemne va tenir lloc a la bellíssima COL·LEGIATA DE SANT VICENÇ, encimbellada al costat del CASTELL DE CARDONA, per rememorar que l'Estament fou instituït a Manresa, capital del Bages.

La cerimònia va començar amb la desfilada del Senat de Madones, Senadors i Consell Suprem.El sacerdot oficiant en **Mossèn Antoni Guixè** va dirigir unes paraules als nous membres, que seguidament foren investits. **La Col·legiata** ja de per si impressionant per la seva arquitectura, lluïa amb tota l'esplendor amb els ornaments florals, la llum de les espelmes, els escuts, senyeres i estendard. Cal fer menció de les espelmes enceses, portades per les **Madones Senadores**, que van configurar les **Quatre Barres de la Senyera.**

Cal també destacar la **Coral Cardonina**, dirigida per en **Mossèn Josep M Casafont**, que gaudint d'unes esplèndides veus, van delectar els assistents durant tota la cerimònia.

Van ser presents a la cerimònia d'Investidura els **Comanadors** de: **Sevilla**, **València**, **Illes Balears** i **representació d'altres Ordes**. També hi van assistir l'**Alcalde de Cardona** el senyor **Josep M. Sala** i l'**Alcalde de Talamanca**, el senyor **Josep Tarín**.

Acabat l'acte i després de fer-se les corresponents fotos de família, es va servir un esplèndid aperitiu a l'emblemàtic pati d'armes del **Castell**.

Seguidament es va passar al saló-menjador del **Parador de Cardona**, on va ser servit un exquisit **Sopar de Gala**. **En el transcurs del mateix es van lliurar les corresponents credencials i tot fent un brindis, el Gran Mestre de l'Estament va dirigir unes paraules als presents i donà la benvinguda al nous investits**. Un cop acabat el sopar, es va ballar fins ben entrada la matinada.

Com a cloenda, el diumenge, un grup de l'Estament, que restava a Cardona, van ser invitats per l'Alcalde del municipi a visitar el Parc Cultural de la Muntanya de Sal, un lloc únic al món. Després de la baixada a les mines en un 4x4 i el ritual de posar-se l'impermeable i el casc de protecció, es va iniciar el recorregut per l'interior de les mines. La visita va ser guiada per **Rosa M. Lanaspa**, qui durant tot el recorregut per les antigues galeries va donar unes molt interessants i alhora amenes explicacions, que van fer que s'establís un amè diàleg i torn de preguntes i respostes entre la guia i alguns del presents.

Així va acabar un cap de setmana ple d'emocions i de contrastos. C

CARDONA

UNA EMPREMTA EN LA HISTÒRIA DE CATALUNYA

LA VILA I EL CASTELL DE CARDONA ES TROBEN A 85 KM. DE LA CIUTAT DE BARCELONA AL BELL MIG DE CATALUNYA A LA COMARCA DEL BAGES.

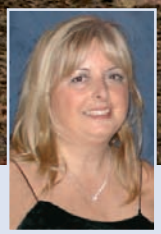

Per Maribel Gallèn

La monumental i impressionant fortalesa de Cardona està ubicada al cim d'una muntanya cònica a 585 m. sobre el nivell del mar, amb unes magnífiques i incomparables vistes des d'on es domina la vall on s'hi troben els jaciments salins i les tranquil·les aigües del riu Cardener.

CASTELL

La figura del castell es correspon a un quadrilàter irregular. La superfície total del conjunt és d'uns 62.000 m2.

El recinte sobirà està format pels elements corresponents al castell medieval i a la canònica-col·legiata de Sant Vicenç, rehabilitada primer per a l'ús de la guarnició militar establerta en la fortalesa, després per a les instal·lacions del **Parador**.

Dins de l'església de **Sant Vicenç** estan enterrats diversos abats i el mausoleu del comte **Joan Ramon Folch I** i del duc **Ferran I**.

Sota l'altar major es troba la **Cripta** o capella de las relíquies o subterrània de **Sant Jaume**. Està dividida per columnes que la separen en tres naus cobertes per voltes d'aresta.

Alguna d'aquestes despulles sagrades va ser motiu de prodigis com la **Santa Espina** que el 1712 va liquar sang.
.

L'església de Sant Vicenç és una de les més importants del romànic català.

Mausoleu de marbre del comte Joan Ramon Folc I (1375-1442).

Mausoleu del duc Ferran Joan Ramon Folc i la seva muller Francesca.

Col·legiata de Sant Vicenç. Nau central

El Claustre és gòtic, d'estructura intercolumnista, de planta rectangular de 10'5 m. de llargària per 7'5 d'amplada bastit al segle XIV.

Ens trobarem, entrant al castell, la plaça d'armes, dita el **Pati Ducal** amb arcs ogivals que ens porten a la planta noble de la residència senyorial i a l'anomenada **Sala Daurada.**

Escut d'armes dels Medinaceli-Cardona, situat al frontal de l'altar de la capella de Sant Ramon.

El pati **de Sant Ramon**, fa la funció de compàs d'espera previ a la plaça d'armes del palau. El seu nom es deu a la capella de **Sant Ramon Nonat**, situada tot just després d'entrar, a mà dreta.

La figura de Sant Ramon Nonat es mou entre la realitat històrica i la llegenda, va néixer l'any 1204, quan el vescomte de Cardona va trobar el cos de la seva mare morta, li va practicar una incisió al ventre i va portar la criatura a la vida.

A **Cardona**, l'onomàstica de **Sant Ramon**, el 31 d'agost, és motiu de la **Festa Major del Castell**.

Cripta o capella de les relíquies, també capella subterrània de Sant Jaume

La torre Mestre, dita de la Minyona, situada a la cota més alta de la muntanya del castell, és una construcció cilíndrica de 10'5 m. de diàmetre per 25 m. d'alçària i és una de les més antigues del castell medieval. **Aquesta torre té una llegenda que narra els amors d'una filla dels vescomtes, la Minyona, amb un cabdill musulmà, que va patir una mort tràgica després d'haver estat empresonada a la torre per part dels seus pares i germans com a càstig pels seus amors.** Es la típica historia de tradicions i llegendes catalanes sobre donzelles i cavallers en relació a les torres dels castells.

HISTÒRIA

Els testimonis més antics de l'ocupació humana corresponen al Neolític. La població va seguir al llarg dels períodes ibèric i romà.

La presència romana ens consta per Plini el Vell *(segle I d.C.)* que cita la Muntanya de Sal i per Aulus Gel·li *(segle II d.C.)* que reprodueix una frase de Marc PorciAtó *(234-149 a.C.)* sobre les mines pirinenques i d'una *"gran muntanya de sal pura que creix a mesura que se'n va extraient"*, fins al segle V Sidoni Apol·linar encara parlava de les mines properes a la Tarraco Imperial i de com el seu mineral es transportava fins i tot a la Gàl·lia.

Claustre de l'església de Sant Vicenç

L'any 798 aproximadament, l'antiga fortalesa va ser ocupada per les forces de l'emperador Carlemany. Conqueriren la franja de terreny que s'anomenaria **La Marca Hispànica** o frontera amb **la Hispania** aleshores ocupada per musulmans. L'anomenat **castrum Cardonam** va restar sota el domini del casal comtal de **Barcelona-Urgell** en restablir-se el control de la zona, un cop superada la revolta autòctona d'Aissó *(anys 826-827).*

L'interès geopolític del castell com a porta de pas de la frontera amb **Al-Andalus** va fer que els comtes tinguessin una especial cura de **Cardona** amb la concessió de dues cartes de franqueses. La primera va ser lliurada, entre els anys 872 - 878, pel comte **Guifré I**. **L'any 985, Al-Mansur destrueix el poble, i el comte Borrell II de Barcelona, per tal de repoblar les terres, atorga la Carta de Repoblament l'any 986, que és un dels documents jurídics més importants de l'època.**

A finals del segle X, els vescomtes d'**Osona**, els futurs senyors de **Cardona**, s'estableixen en el castell, **Ramon Folch I** *(1040-1086)* va ésser el primer vescomte.

A començament del segle XII els comtes de Barcelona van cedir tots els seus drets sobre la sal de Cardona als vescomtes, des d'aleshores anomenats els Senyors rics de la sal, el castell de **Cardona** deixa de ser una vella fortalesa i es convertiria en el nucli residencial que havia de ser una de les nissagues nobiliàries més importants **de Catalunya.**

Com a tal, va esdevenir en l'epicentre d'un extens domini territorial que els membres de la família aconseguirien aplegar, amb una il·limitada capacitat econòmica per poder ampliar els seus dominis territorials i **la seva capacitat d'influència inclou tots els àmbits de poder de la Catalunya medieval, ja fora com Grans Mestres del Temple, com consellers del rei o com almiralls.**

Van emparentar-se en nombroses ocasions amb el casal comtal-reial de **Barcelona-Aragó** i amb les principals nissagues nobiliàries del regne. Una nova fita es va assolir el 1375, en temps del vescomte **Hug II** *(1328-1400)*, quan el rei **Pere III el Cerimoniós** va elevar el títol vescomtal a comtal.

Entre els segles XIII i XIV van aconseguir ser una de les famílies més destacades de la corona catalano-aragonesa.

Treballadors del salí al segle XVIII.

Paral·lelament, entre els segles X i XI es coneix l'existència d'una vila situada al peu del castell. Aquest nucli va experimentar un fort creixement demogràfic i urbà entre els segles XIII i XIV. Nobles, mercaders, drapers i artesans, van donar un fort dinamisme a la vila que va durar tot el segle XVI.

El castell va patir al segle XVI un progressiu allunyament dels senyors, que es van hostatjar al palau que tenien a **Barcelona**. Deixa de ser el castell el nucli residencial i es converteix en centre administratiu i penitenciari, on s'acullen les presons del ducat. Això transcorre a l'època del duc **Ferran** *(1513-1543)*. Pocs anys després, en temps del duc **Enric** *(1608-1640*), es van millorar les defenses del castell.

L'ocupació militar dels francesos en el decurs de la **Guerra dels Segadors** *(1640-1652)* va posar de manifest l'interès estratègic del **Castell de Cardona**. L'any 1693 aproximadament, amb conflictes fronterers hispano-francesos, van començar les obres de fortificació i reconstrucció del castell, que va resistir els setges de les tropes franceses i castellanes en el decurs de la **Guerra de Successió**. *(1705-1714)*.

El primer setge es va viure la tardor de l'any 1711, quan **Cardona** i el seu castell van esdevenir objectiu estratègic dels dos exèrcits adversaris a la guerra: per un costat, les forces aliades de l'arxiduc **Carles d'Àustria** que, sota el comandament del mariscal austríac comte **von Starhemberg**, aplegaven soldats imperials, anglesos, holandesos, palatins i portuguesos, a més de tropes irregulars catalanes, i per l'altre, les forces de **Felip V** que, sota el mariscal francès duc de **Vendôme**, reunia soldats espanyols, francesos i irlandesos.

Pati Ducal o plaça d'armes

El setge va començar el 12 de novembre encapçalats pel tinent- general comte de Muret. Enfront seu, la guarnició del castell: tres batallons, dos alemanys i un de català sota el comandament del comte d'**Eck**; el **Castell de Cardona** va resistir novament.

Las tropes de Felip V es van concentrar per lluitar contra la ciutat de Barcelona, i van guanyar la ciutat en la guerra de Successió, l'11 de setembre l'any 1714. Cardona va resistir el setge fins al 18 de setembre quan, finalment, va capitular en ser una de les condicions imposades a Barcelona pels vencedors.

La Guerra del Francès *(1808-1814)*, va representar una nova victòria del castell que des de llavors i fins al final de la guerra va servir com a centre d'operacions de les forces espanyoles. El castell tornaria a ser protagonista de diferents atacs arran dels conflictes civils viscuts al llarg del segle XIX, les **Guerres Carlines**.

No va ser fins els segles XIX i XX que **Cardona** passa a tenir una estructura industrial amb la construcció de diferents fàbriques tèxtils i amb l'explotació de les mines de potassa l'any 1929. **Cardona es converteix en un població minera i es transforma totalment**. A la dècada dels setanta, es produí el tancament gairebé de totes les fàbriques tèxtils i l'any 1990, per diversos motius, es va tancar la mina.

El castell va ser utilitzat novament com a presó per la República en el decurs de la Guerra Civil *(1936-1939)*. Acabat el conflicte, el bàndol nacionalista li va donar el mateix ús fins al 1945.

L'obra científica i divulgadora de **Josep Puig i Cadafalch** sobre l'art medieval i el primer romànic català identificat en l'arquitectura de l'església de **Sant Vicenç de Cardona**, van impulsar a la **Diputació de Barcelona** i al cap de **Serveis de Conservació de Monuments**, a rehabilitar l'arquitectura medieval del castell. El 14 d'abril de 1931 l'església era declarada monument nacional, i al 1949 fou declarat monument nacional el recinte fortificat del castell.

Racó de Cardona

El rodatge de la pel·lícula ***"Campanadas a medianoche"*, dirigida per Orson Welles l'octubre del 1964, va significar que el castell i l'església de Sant Vicenç hagin estat immortalitzades en les imatges en blanc i negre del setè art.**

Es va acordar l'any 1969 de recuperar els antics pavellons medievals i rehabilitar-los com a **Parador**, que obriria les seves portes l'any 1976.

Actualment la custodia del conjunt correspon a la **Generalitat de Catalunya a** través de l'Oficina de Gestió de Monuments del Departament de Cultura.

No podem oblidar el magnífic Parc Natural de la Muntanya de Sal, que és un patrimoni singular i natural que fa d'aquest indret un lloc únic al món.

A la **Muntanya de Sal** s'accedeix amb vehicle tot terreny; l'exterior ens mostra una meravella natural formada fa més de **40 milions d'anys**.

El recorregut interior és a peu i és poden observar les betes de sal de diferents colors i les formacions d'estalactites i estalagmites.

Cardona és un dels conjunts monumentals més importants del nostre país, amb una intensa història de fortificació militar, amb un privilegiat medi natural amb importants afloraments salins, que han donat economia i estabilitat a la regió. La contínua interacció que l'home ha tingut amb aquest medi des de la prehistòria fins als nostres dies han fet que cada època hagi deixat la seva empremta.

Els comtes de Cardona han estat una de les famílies nobiliàries més importants i valuoses durant l'Edat Mitjana..

Els fets que ha viscut el CASTELL DE CARDONA el fan mereixedor d'entrar a les pàgines d'honor de la història de Catalunya. C

Bibliografia:
Ajuntament de Cardona.- El Castell de Cardona, (*Col·lecció Guies del Patrimoni)*.

Interior de les Mines de Sal

Castell de CLARAMUNT

Sentinella de la Conca d'Òdena

El Castell de Claramunt és una de les fortaleses medievals de Catalunya més ben conservades. Té una extensió de 5.404 m2, en un emplaçament privilegiat, un turó de 461 metres, que domina la immensa panoràmica sobre la Conca d'Òdena i el curs del riu Anoia. Està considerat com un dels deu millors Castells de Catalunya i el millor de la comarca de l'Anoia.

Per Lluïsa Goberna

El passat 2 de juny, l'Institut va visitar aquest emblemàtic Castell, que presideix amb tota la seva magnificència, des de dalt del turó, el municipi de la **Pobla de Claramunt**.

Vàrem anar des de Barcelona en autocar fins a la **Pobla de Claramunt**. Allí vàrem agafar un microbús que ens va pujar fins dalt del Castell, ja que està prohibit l'accés als autocars i cotxes particulars. Només s'hi pot accedir caminant, fent una petita i agradable excursió de poc més d'un Km. Durant la pujada al Castell es gaudeix d'una vista força espectacular, el paisatge del bosc, amb vegetació mediterrània i fòssils al voltant de la pista asfaltada, és molt feréstec i realment bonic.

Torre de l'Homenatge

Aquí vàrem tenir una petita anècdota, amb el microbús parat davant de la cadena tancada de l'accés per pujar al Castell, ja que la clau no obria el cadenat; la segona clau que van portar del poble tampoc l'obria. L'última solució va ser trucar el guia que va baixar del Castell a peu amb la clau bona, que finalment ens va obrir el pas.

Arribats dalt, el guia i encarregat de les activitats que es fan al Castell, en **Toni Escudé**, ens va explicar amb tota mena de detalls la història, anecdotes i llegendes d'aquest majestuós monument. Vàrem poder gaudir a l'interior del recinte d'un interessant audiovisual sobre la història i activitats del Castell, així com d'un espai amb un gran nombre de fotografies amb una completa informació sobre les diferents èpoques del Castell i uns plafons il·lustratius sobre la història medieval de la comarca, exhibits a la denominada **Sala Gran**, imponent estança amb coberta de volta gòtica del segle XV.

Sala Gran

Després vàrem visitar les diferents parts del Castell, format per dos recintes esglaonats. **A la part superior vam poder veure la magnífica Torre de l'Homenatge**, de 16 metres d'alçada, d'estil gòtic i de planta poligonal, força ben conservada; les **muralles inferiors**, amb torres als angles (tres de circulars i dues de quadrades); **les restes de la primitiva església romànica de Santa Maria, del segle XI. El Temple en el seu origen era de tres naus separades per pilars, dels quals resten dos bells absis decorats amb arcuacions i bandes llombardes**; **la capella gòtica de Santa Margarida**, que data del 1303, amb planta rectangular i portal adovellat. **Alhora vam gaudir, des de l'altura, de la magnífica panoràmica de tot l'entorn natural que ens envoltava.**

Va ser una visita força interessant ja que el Castell de Claramunt esdevé molt important per a la població, degut al seu gran atractiu arquitectònic, històric i turístic.

De baixada, també en el microbús, vàrem anar a dinar a l'**Hotel Robert**, reconegut hotel familiar des de fa quatre generacions, amb una bona cuina i on es mesclen modernitat, tradició i bon servei.

Restes de l'Església de Santa Maria

Després de dinar vàrem fer una relaxada passejada pel casc antic del poble, on vàrem veure un antic safareig públic i uns racons encisadors molt ben cuidats, amb artístiques escultures pels carrers i els balcons. **Un d'aquests racons és la Plaça de les Tres Fonts, una de les més emblemàtiques del poble, ja que al seu voltant es van edificar les primeres cases després que la riuada del 1344 arrasés la Pobla Vella, primer nucli de població del municipi**. També en el mateix nucli antic es troba l'**església de Santa Maria**, edifici barroc-neoclàssic del segle XVIII, on es venera la imatge romànica de la **Mare de Déu de la Llet** del segle XIII.

Plaça de les tres Fonts

Un del motors importants pel desenvolupament econòmic del municipi ha estat la indústria molinera, en els seus orígens de farina, i posteriorment paperera, que actualment segueix marcant l'economia de la població. **Es poden veure encara alguns molins paperers com el d'Estrassa o Cal Guarro**.

HISTÒRIA DEL CASTELL DE CLARAMUNT

La primera documentació que es té d'aquest monument data del 978 i s'esmenta el 986 com a propietat del Monestir de San Cugat. El Castell, que estava integrat dins del comtat de **Barcelona**, formà part dels que s'anomenaven **Castells de Frontera**, designats així per ser fortificacions construïdes entre els segles IX i X, per fer front als diversos atacs sarraïns, o sigui que el Castell va ser una avançada del temps de la **Reconquesta**. **Els Castells de Frontera estan estretament relacionats amb la Marca Hispànica**, denominada així pels historiadors del segle XVIII per indicar la frontera establerta amb l'**Islam**, a principis del segle IX, al llarg de la vall del **Llobregat** i del **Cardener**, travessant el **Segre** fins la barrera natural de la serralada del **Montsec**, límit fisiogràfic i històric entre els **Pirineus** i la depressió de l'**Ebre**. La creació dels comtats de la **Marca Hispànica**, amb els seus Castells emprats com a fortaleses, fou un dels moviments d'expansió carolíngia, similar als que es produïen al mateix temps a les fronteres de l'imperi.

Al segle XI apareixen els Claramunt que foren els primers senyors del Castell. **Bernat Amat**, fou senyor de **Tamarit** i vescomte de **Tarragona** *(morí el 1090)*. Llur fill **Bernat** va contraure matrimoni amb **Ermessenda de Cardona**; el fill d'ambdós**, Bernat Amat de Claramunt,** heretà el vescomtat de **Cardona** i canvia de cognom. Els **Claramunt** encara van ostentar el cabdalat del Castell fins a principis del segle XIV, concretament el 1306, en què el van transferir a **Ramon Folc VI de Cardona**. **El Castell va passar des d'aleshores a formar part del cabdalat dels Cardona.**

Panoramica de La Pobla de Claramunt

Ramon Folc VI vescomte de Cardona. (1229-1320)

BREU RESENYA DE L'ANTIC LLINATGE DELS CLARAMUNT

Ve dels topònims homònims al Pallars Jussà i l'Anoia i deriva del llatí "claro monte", que vol dir muntanya clara.

El llinatge noble dels Claramunt adaptà el nom del seu Castell com a propi. Dalmas de Claramunt va servir al comte de Barcelona Borrell en la seva lluita contra els agarens (dit dels àrabs, com a pretesos descendents d'Agar, a través del seu fill Ismael). A aquest cavaller el van succeir altres del mateix cognom, com Guillem de Claramunt, que l'any 1139 va acompanyar el comte Ramon Berenguer en diverses expedicions bèl·liques.

Un altre Guillem de Claramunt també va formar part, el 1209, en la presa de Mallorca. També Jaume i Pere de Claramunt van intervenir en la conquesta de València, servint al rei Jaume I.

Fortificació - presó

Una riuada l'any 1344 es va emportar el primer nucli de població situat al marge esquerre del riu Anoia i que va marcar la història de la Pobla de Claramunt. El senyor del Castell, vescomte de Cardona, degut a aquesta catàstrofe, atorgà una Carta de Repoblació. A partir d'aquell fet es va instal·lar la nova **Pobla**, al marge dret del riu, als vessants de la muntanya on s'erigia el Castell.

Més tard al segle XVII i per matrimoni, es va convertir en centre comarcal del domini dels **Cardona-Medinaceli** i tenia jurisdicció sobre les terres de la **Pobla** i la **Torre de Claramunt**, **Carme**, **Castellolí**, **Òdena**, **Orpí**, **Jorba**, **Santa Margarida de Montbui**, **Rubió** i **Vilanova del Camí**. **Els Cardona-Medinaceli** foren els últims senyors del Castell que van tenir el domini fins al segle XIX.

Durant les diferents èpoques històriques la fortificació ha sofert diverses destruccions. L'any 1463, durant la **Guerra Civil Catalana** i prenent partit els **Cardona** per **Joan II**, va patir un dels principals estralls, però els **Comtes de Cardona** la van tornar a reconstruir el 1484.

Posteriorment, l'any 1714 i amb la rendició de Barcelona, el Castell fou novament assetjat i malmès, aquesta vegada per les tropes de Felip V. En l'última guerra carlina el castell fou fortificat per darrera vegada.

Fragments extrets de la Carta de Repoblació de la Pobla de Claramunt

... A més, perquè la gent més lliurement vingui a habitar a dita Pobla, establim, volem i ordenem, i amb el present decret públic, amb ple coneixement concedim per nosaltres i per tots els nostres successors, que els habitants i els que de nou habitaran dins la mateixa Pobla nova amb tal que llavors no tinguin casa en el terme de dit Castell, siguin des del dia present a trenta anys immediats següents i complets, amb els seus béns mobles i estables, tinguts i per haver, francs, lliures i exempts de tota paga, talla i d'altres cobraments que s'ordenen o s'acostumen a ordenar d'alguna manera per tots els homes del dit Castell de Claramunt, que llavors a Nós o al senyor del dit Castell pertanyi cobrar i tenir...

... Per això Nós Beatriu, per la gràcia de Déu, vescomtessa de Cardona, mare i tutora del Noble Huguet, per la mateixa gràcia, vescomte de Cardona, el nostre estimadíssim fill, estem conformes als ja dits privilegis, immunitats i concessions, i a totes les altres coses que seran donades i concedides per dit nostre fill, de voluntat i permís nostre, a tots i a cadascun donem el nostre consentiment i avinença absoluta, i prometem d'observar i atendre tots i cadascun inviolablement sense engany.

Això fou otorgat al Castell de Cardona, a disset de les calendes d'octubre (15 de setembre) de l'any del Senyor de mil tres-cents quaranta-quatre.

El 1913 Enriqueta Miquel i Mas va adquirir les terres de la muntanya del Castell. El 1915 el seu pare **Antoni Miquel i Costas**, va pagar unes obres de restauració de la fortalesa i va obrir una carretera perquè al Castell pogués ser més accessible. **El 27 d'abril de 1926 va rebre del rei Alfons XIII el títol nobiliari de Marquès de la Pobla de Claramunt**.

Posteriorment, l'any 1974, va passar a ser propietat de l'Estat, fins que el 1981 va ser transferit a la **Generalitat de Catalunya**. Des d'aleshores forma part del **Patrimoni Històric de la Generalitat**. El 1996 l'administració autonòmica signà un conveni i traspassà la gestió del Castell a l'**Ajuntament**.

Foto antiga de la pujada al Castell de l'Aplec de la Santa Creu, any 1912

El Castell també acull diverses festes culturals i populars. Una d'elles és l'**Aplec de la Santa Creu**, que és una de les més multitudinàries i que se celebra actualment l'1 de maig. Al juliol s'organitza un festival de música d'arrel tradicional, l'**Anoia Folk**, que es fa des del 1997. En l'esdeveniment de les **Festes Culturals de Setembre** que s'organitzen al poble, el Castell és l'escenari idoni on es fa un concert de música antiga que promou la **Fundació Castells Culturals de Catalunya**.

Els Castells de Frontera mantenen l'empremta de més de **mil anys d'història.** Les diverses obres de restauració que s'han realitzat al Castell de Claramunt l'han convertit en una joia històrica i arquitectònica excepcional i que en els nostres dies encara ens transmet la seva gran majestuositat. C

Bibliografia:
Ajuntament de la Pobla de Claramunt.- Pedres i Figures.- Descobrir Catalunya.- Castells Romànics. Guia. - Origen i escuts de cognoms catalans.- El Solar Catalán, Valenciano y Balear.

Grans rutes

Viatge al Sud-est d'Àsia

La Ruta dels Elefants

El 13 de desembre de 2006 vam iniciar una ruta als països del sud-est d'Àsia: Malàisia, Laos, Cambodja i Tailàndia, que hem anomenat La Ruta dels Elefants ja que les antigues monarquies d'aquests països han tingut a aquest animal com a màxim exponent del seu poder, considerant-lo com el més noble, fort i intel·ligent.

Per Mª Lluïsa Pujol
Periodista

Les torres Petrones a Kuala Lumpur, de 452 metres, és actualment el segon edifici més alt del món.

L'inici de la ruta dissenyada en aquesta ocasió ens va portar de Barcelona a París, on vam fer escala, i de la capital francesa a Kuala Lumpur, capital de Malàisia. Tot i que va ser un llarg viatge –13 hores de vol- la il·lusió de trepitjar un territori verge per a mi em mantenia desperta i amb ganes de descobrir una nova cultura i conèixer la seva població heterogènia ja que hi conviuen tres ètnies: la malaia, la xinesa i la hindú. **Malàisia** està separada en dues parts pel **Mar de la Xina Meridional**. D'una banda, es troba la **Malàisia Peninsular**, i de l'altra, la **Malàisia de l'illa de Borneo**. L'Islam es va introduir a **Malàisia** en el segle XIV. La primera sorpresa quan vam aterrar a **Kuala Lumpur** va ser el propi aeroport internacional –anomenat KLIA-, d'enormes dimensions, modern –s'ha construït recentment- i molt ben equipat. Situat a 46 kilòmetres de la capital. KL, nom com es coneix **Kuala Lumpur**, es va fundar el 1860, quan un grup de prospectors que buscaven estany van arribar al punt de trobada dels rius **Kelang** i **Gombak**,i el van anomenar **Kuala Lumpur**,que vol dir **Estuari de Fang**. El clima de **Malàisia** és tropical: calent i humit durant tot l'any, excepte en les àrees muntanyoses. Només arribar a KL vam voler conèixer la ciutat i passejar pels seus carrers. **A la ciutat conviuen elevats edificis, entre els que destaquen les torres Petrones**, i la part colonial. **D'una arquitectura espectacular, l'edifici, que pren el nom de la companyia de petroli del país,** acull un centre comercial en consonància amb les dimensions de l'estructura que l'allotja, on es pot trobar de tot. És el paradís del consumisme.

L'endemà vam visitar les Coves Batu, l'atracció turística més gran a les rodalies de KL, i lloc de peregrinatge per als hindús, situades a 13 Km. de la capital. Impressionant formació de pedra calcària, va ser desco-

Coves Batu

Estupa sagrada Pha That Luang. Vientiane, Laos

berta el 1800 per **K.Thamboosamy**, un comerciant hindú, però no aconseguiria popularitat fins que la va descobrir l'americà naturalista, **William Hornaday**, el 1878. **Hi ha vàries coves, la principal és un gran espai obert conegut com la Catedral, on hi ha un petit santuari hindú, a la qual s'arriba pujant 272 esglaons**. Durant el trajecte és fàcil trobar-se amb micos macacos, un pèl agressius, que només volen menjar i si veuen la possibilitat d'endur-se el bolso de les senyores o dels senyors no ho dubten. Després d'aquesta visita vam recórrer en cotxe gran part de la ciutat fent parades en alguns dels llocs més interessants: **el Monument Nacional** en honor als caiguts en la lluita per la independència, l'edifici del **Soldà Abdul Samad**, l'**Estació Central**, la **Mesquita Nacional de Masjid Negara** –una de les més grans del Sud-est d'Àsia-, i **Chinatown**.

Terra del milió d'elefants

Després d'una breu escala a **Bangkok**, vam anar a **Vientiane**, **la capital de la República Democràtica Popular de Laos**, un dels països més rurals i enigmàtics de tota la Indoxina *(de la que també formen part Cambodja, Vietnam i Birmània)* **amb una història que es remunta al regne de Lan Xang *(Terra del milió d'elefants)***, fundat en el segle XIV. Des del primer moment vam optar per desplaçar-nos per la ciutat i rodalies en tuc-tuc, un sistema de transport econòmic i habitual en aquests països. **Vientiane**, seu del govern, es troba entre les planes del riu **Mekong**, eix vertebrador del país. Després d'un passat agitat, van ser els francesos els que van convertir **Vientiane** en ciutat capital a finals del segle XIX.

Entre els monuments destacats, vam visitar el Pha That Luang, la gran estupa sagrada i monument nacional laosià més venerat, símbol tant del budisme com de la sobirania del país; el temple **Vat Sisaket**, el monestir més antic de la ciutat dins del qual es troba una de les joies més importants: un **Buda** d'estil Kmer assegut en un cobricel en forma de cobra amb molts caps; la ***"Porta de la Victòria"*** *(anomenada Pratuxai)* o arc del triomf, construït com a homenatge als caiguts en les guerres que van tenir lloc abans de la revolució comunista l'any 1975; el **Mercat del Matí** (obert de les 6:00 a les 18:00h), on han passat de vendre marihuana a vendre souvenirs com pareos, joies, objectes artesanals, productes d'alimentació, etc.

Un lloc que em va meravellar moltíssim va ser el Wat Xieng Khuan (temple de la Ciutat de l'Esperit) també anomenat pels locals Parc Buda, a 24 Km. de Vientiane. **És un gran jardí poblat de desenes d'espectaculars escultures budistes i hindús, a la vora del riu Mekong**. Va ser creat el 1970 per un monjo amb donacions dels fidels budistes.

Parc Buda, Laos

Entre els llocs que vam escollir per sopar ressaltaria el Khopchaideu, prop del centre de la ciutat, que oferien menjar local i europeu i on es podia jugar al billar. Jo, que en el menjar no sóc gaire amiga de descobrir noves sensacions, no m'arriscava i demanava sempre cuina europea.

La segona ciutat de Laos que vam visitar va ser Luang Prabang, la més antiga del país. Em va fascinar des del primer moment. Tot hi respirava autenticitat, exotisme i cordialitat. La gent, en general, era molt amable, i sempre et saludava ajuntant les mans i amb una inclinació del cap. Vam tenir l'oportunitat de tractar-los una mica en el mercat ple de parades que s'instal·la cada dia al vespre en el carrer principal. Totes les nits ens acostàvem per veure aquest espectacle inoblidable i com la majoria dels visitants vam caure en la temptació de comprar algun record. Els preus eren un regal.

Luang Prabang està situada en una plana envoltada de muntanyes que descansa als marges del riu **Nam Khan**, a la desembocadura del **Mekong**. A la meitat d'ella s'aixeca la muntanya **Phou Si**. Vam visitar primer de tot el **Museu Nacional**, antic palau construït entre 1904 i 1909, on va viure la família reial fins al 1975, quan va ser derrocada pel comunista **Pathet Lao**. El palau està ornamentat amb relíquies i tresors de l'era dinàstica i del budisme laosià. Altres temples que vam veure van ser el **Wat Mai**, que va acabar-se de construir –després de 70 anys- el 1796, amb un terrat esglaonat de cinc pisos i panells esculpits en les seves portes que descriuen la vida de **Buda**; el **Wat Chom Si**, el més espectacular de tots els temples, ubicat al cim de **Phu Si**, des d'on es pot albirar tota la zona; i **Wat Xieng Thong** ***(temple de la Ciutat Daurada)***, amb més de 400 anys d'història. Dels 66 temples que es van construir abans de la colonització francesa romanen actualment 32 en peu.

Luang Prabang, a la desembocadura del riu Mekong, Laos

Luang Prabang, Laos

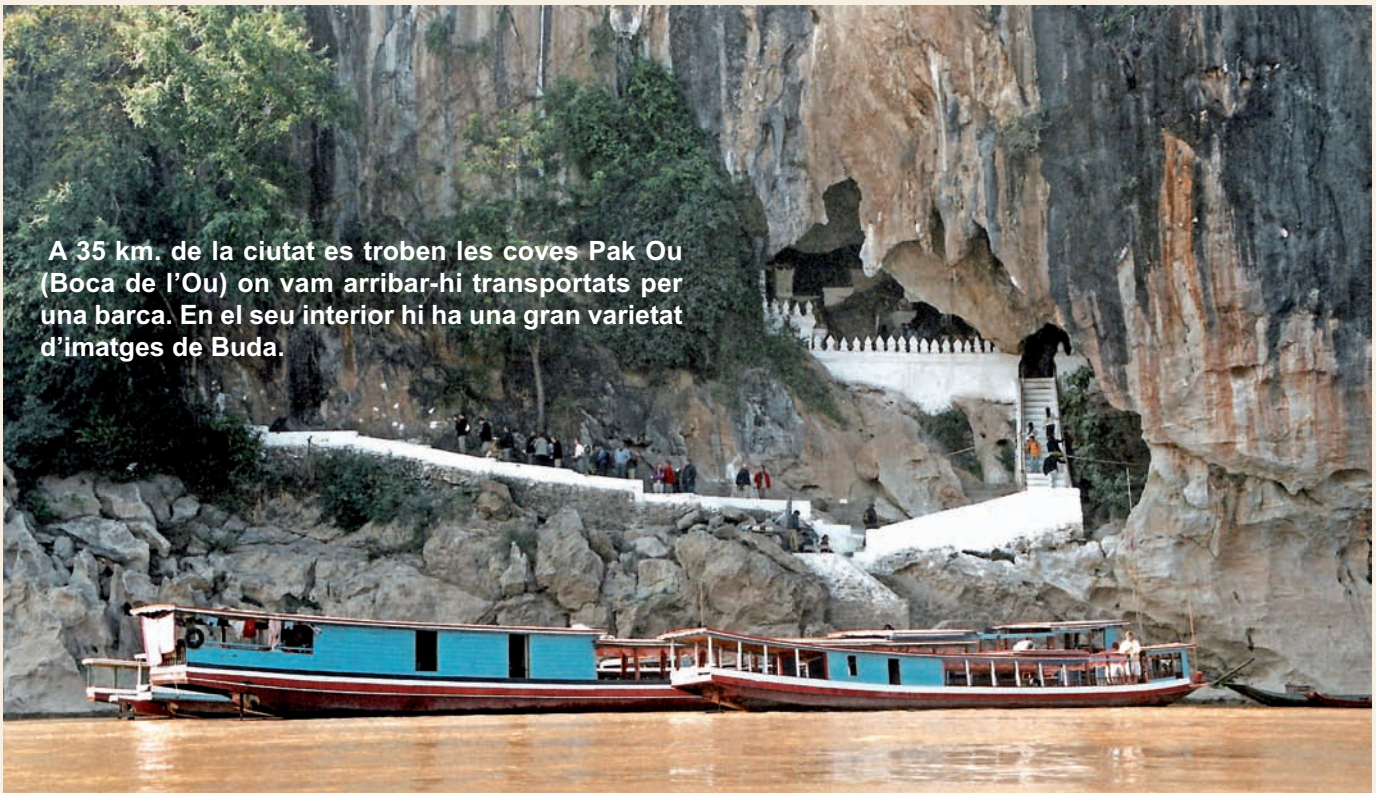

A 35 km. de la ciutat es troben les coves Pak Ou (Boca de l'Ou) on vam arribar-hi transportats per una barca. En el seu interior hi ha una gran varietat d'imatges de Buda.

També vam fer una excursió a un camp d'elefants on vaig fer realitat un dels meus grans somnis: pujar d'alt d'un elefant. Asseguda en una cadira de fusta, col·locada sobre el paquiderm, que vaig compartir amb una jove hindú, vaig travessar una sendera que portava fins a les cascades **Kuang Si**, un lloc paradisíac on unes grans cascades de diferents nivells queien sobre formacions de pedra calcària i donen forma a una sèrie d'estanys d'aigua freda d'un color verd turquesa.

–Toul Suay Prey- que va ser transformada per les forces de Pol Pot en presó de seguretat, la S-21, i convertida en el centre més gran de detenció i tortura. A **Phnom Penh**, però, vam tenir l'oportunitat de fer visites més agradables com van ser la del **Museu Nacional, impressionant edifici d'arquitectura tradicional que acull una magnífica col·lecció d'escultures** *(segles VI fins al XIV)* i obres de les èpoques **Khmer**, **Funan**, **Chenla**, **Indravarman** i **Angkor; la Pagoda d'Argent,** l'orgull més gran de la ciutat.

Dictador Pol Pot 1925-1998

Camps de matança a Phnom Penh, la capital de Cambodja. A la foto es poden veure infinitat de cranis i restes (com reza un lletrero), de nenes adolescents, entre 15 i 20 anys.

El bressol de la civilització khmer

De **Laos** vam anar a **Phnom Penh**, capital del Regne de **Cambodja** *(**Kamputxea**, abreujat en la llengua khmer)* hereva del poderós imperi khmer, que va governar gran part del que actualment és **Vietnam**, **Laos** i **Tailàndia** durant el període d'**Angkor** *(segles IX a XV)*. Fundada el 1434, la ciutat va ser considerada temps ençà com la més bonica de les capitals construïdes pels francesos a **Indoxina**.

Entre les visites que ofereixen als turistes hi ha els camps de matança de Choeung Ek, a 15 km de la capital, on van ser executades prop de 17.000 persones pels jemers rojos sota el règim de Pol Pot entre 1975 i 1978, i el Museu Tuol Sleng, una antiga escola primària

Museu Nacional de Phnom Penh, Cambodja

Detall Ballarines, cultura khmer

Ta Keo, a Angkor, és el primer Temple-muntanya edificat completament en sauló. Iniciat després de l'any 975, mai es va acabar perquè segons la tradició local va caure un llamp, fet que es considerava com un senyal de desgràcia divina.

Te un terra cobert per 5.000 rajoles d'argent i una escultura a mida natural, també de Buda, feta d'or i recoberta per més de 9.500 diamants incrustats; el **Palau Reial**, residència de la família reial i centre administratiu del país, que és una mostra de la rica arquitectura cambodjana amb influència de la cultura khmer.

Vam **deixar Phnom Penh** per anar a **Siem Reap**, a pocs kilòmetres d'**Angkor**, una de les grans joies arquitectòniques del país i del món, que va ser declarat l'any 1992 Patrimoni de la Humanitat per la **UNESCO**. Els vestigis d'**Angkor** es troben al nord-oest del **Tonle-Sap**, gran llac situat en el centre de **Cambodja**, enmig de la jungla tropical.

Primer vam visitar Angkor Thom *(gran ciutat)*, ciutat fortificada construïda per Jayavarman VII, rei de l'imperi Khemer, al final del segle XII, al bell mig del qual es troba en forma de piràmide el Bayon, que va ser el temple del rei. Creat en estil budista, és conegut per les seves 54 torres amb la cara de Buda pels quatre costats de cadascuna d'elles. Les galeries del Bayon acullen gran quantitat d'imatges d'apsares, les ballarines celestials que entretenen els déus.

Buda d'Or, Bangkok

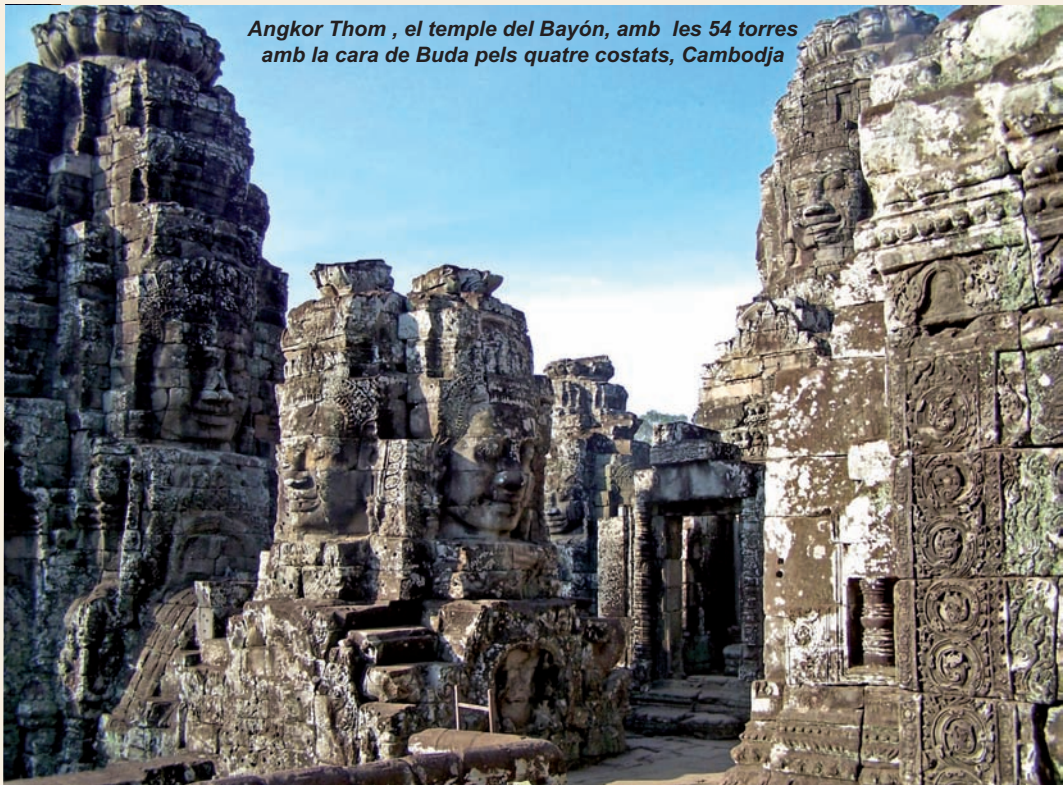

Angkor Thom , el temple del Bayón, amb les 54 torres amb la cara de Buda pels quatre costats, Cambodja

Temple de Ta Prohm, invaït per arbres de més de 300 anys

Altres temples destacats que vam recórrer van ser Ta Prohm, un dels més grans de l'imperi, envaït per arbres de més de 300 anys, Ta Keo, el temple –muntanya, la Terrassa dels Elefants, també coneguda com **Victory Gate**, **la Porta de la Victòria, i la més espectacular de totes, Angkor Wat *(la ciutat del temple)*, el més gran complex dedicat a les deïtats hindús fora del territori de l'Índia. Obra mestra de l'art khmer (segle XII), va ser concebuda per Suryavarman II en honor a Vishnu per ser utilitzada com a tomba seva. Les seves cinc torres simbolitzen el centre de l'univers hindú.**

La ruta pel Sud-est Asiàtic va acabar amb una jornada a Bangkok, amb el temps just de veure alguns dels seus magnífics temples budistes, dels més de 400 que n'hi ha. Un dels més importants és el **Buda assegut de 3 metres d'alçada i 5 tonelades i mig ubicat en el Wat Traimit *(Temple de Buda d'Or)***, i quatre dies més a **Malàisia** tornant de nou a **Kuala Lumpur per assistir a uns actes oficials -Mega Fam- organitzats pel Ministeri de Turisme amb motiu del 50 aniversari de la independència del país i el llançament de la campanya promocional *"Visit Malaysia Year 2007"*.**

Rebent el diploma acreditatiu d'assistència, de mans del Ministre de Turisme de Malàisia, Honorable Datuk Seri Tengku Adnan Tengku Mansor, de l'acte oficial -Mega Fam-, amb motiu de "Visit Malaysia Year 2007"

Angkor Wat, considerat l'edificí religiós més gran del món

Notícies

El passat 13 de marc, dins l'**Associació Cultural "EL COR DE L'ART"**, ubicada a ***"La Casa del Mar"*** i amb la col·laboració de l'**Institut**, l'escriptor i periodista **Bartomeu Bioque** va fer una conferència amb el titol de **"GAUDÍ EL GENI"**. Va ser presentada pel conegut comunicador **Ricardo Ardèvol**, que dirigeix amb molt d'èxit el **"ELS DIMARTS POÈTICS "**. Tal com ens té acostumats l'amic Bioque, va ser una conferència esplèndida amb tota mena de detalls, i acompanyada d'imatges de la vida del geni i sobretot de la seva gran obra, el temple expiatori de la **Sagrada Família**. Ens va saber transmetre a tots els assistens la seva profunda admiració i coneixença de la figura d'aquest mestre universal.

CONFERÈNCIA

Després de la conferència va començar un animat col·loqui amb diverses intervencions del públic. I una sorpresa final va possar un digne colofó a aquest acte. l'Associació **"EL COR DE L'ART**; va fer lliurament d'un diploma emmarcat al president de l'**Institut** i l'**Associació Hispano-Egípcia**, en **Jaume Bertomeu**, en agraïment per les seves intervencions i col·laboració.

Notícies

Amb la cercavila d'inauguració va començar el tradicional Mercat Medieval al Castell de Plegamans. Com sempre, amb gran quantitat d'espectacles inspirats en l'època medieval: cuina, farses, música, malabars, falconeria, dansa del ventre, focs d'artifici i les demostracions d'antics oficis, que junt amb les vistoses parades d'artesans van fer gaudir els nombrosos visitants d'aquest festiu i cultural **Mercat Medieval.**

LAS VELAS DE mariano®

Fabricación de todo tipos de velas y velones, siguiendo el método, artesanal en toda su elaboración. Máxima calidad en todas las materias primas.

Artesanía, Tradición y Sabiduría

CERERA MARYAM, S.L. Polígono Industrial Can Castells
CL/ Juan de la Cierva, 8 d, - 08420 - Canovelles - Barcelona
(SPAIN) telf. (34) 93 840 02 39 fax.(34) 93 840 13 04

Des d'aquestes pàgines donem l'enhorabona als nostres estimats amics i col·laboradors, en **Lluís** i la **Maribel**, ja que fa poc han estat avis de la primera néta, la **Lucía**, una nena preciosa, com podeu apreciar a la foto, en què també es fa evident la satisfacció dels nous avis. Els desitgem tota mena de ventures i vivències entranyables en la nova singladura que han iniciat amb la **Lucía**.

LUCÍA

Petita coseta dolça
que entre els braços estàs
sospira la mare:

La nena és petita
tendreta i bonica
llum i estel
de la seva marona
per ser tan petitona

Esperança i desitjos
els pares son feliços
desitjada filleta
fanalet i cor
de primerenca mareta

El teu nom *"Luci"* ens guia
pel camí que un dia
dels braços de la mare volaràs
i el teu destí compliràs.

Amb tot l'amor, la iaia.

Maribel

Forest & Carrillo

Asesores

Gestión Empresarial -Fiscal-Contable -Laboral-Jurídica.

Avda. del Paral·lel, 98 esc.B. entr.2a.
BARCELONA 08015 (SPAIN)
Telf. 93 442 78 88 Fax 93 441 97 01

e-mail:asesores@forest-carrillo.com
www.forest-carrillo.com

Para información de nuestros servicios y equipo de profesionales, les recomendamos visite nuestra página WEB.

COL·LEGIAT
ADMINISTRADOR DE FINQUES

FINQUES CLARAMUNT

Administra, lloga, ven.
Gestió i inversió immobiliària.
20 anys al vostre servei.

C/. Prats de Molló, 10
Telf. 93 201 85 16 Fax 93 200 90 09
08021 - BARCELONA

SALVADOR DALÍ
ESCULTOR

Elefant Còsmic. Bronze fos a la cera perduda. Obra original de Salvador Dalí.
Pertenyent a la col·lecció Clot i creat al voltant de 1970.

La Sala Güell, situada a l'edifici del Reial Cercle Artístic, Palau Pignatelli,
C/. Arcs nº. 5 de Barcelona. Presenta la mostra "Dalí escultor".
Una ocasió única de contemplar obres procedents de varies col·leccions privades.